

mig, om man her i Tinget vilde fremme den saa hurtigt som muligt. Paa den anden Side: ønsker man en Diskussion om alle de Forhold, der kunne sættes i Forbindelse dermed, skal jeg for mit Vedkommende ikke vægre mig ved det; jeg har ingen personlige Ønsker om at undgaa den. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale dette lille Forslag til det høje Tings Velvillie. Jeg tror, det har sin store Betydning i dette Øjeblik, men jeg haaber ikke, at det skal drage stærkere Konsekvenser efter sig for Statskassen.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Jeg tilføjer, at jeg er betænkt paa at lade det nu forelagte Lovforslag komme til 3 Behandlinger i Morgen, hvis Tinget giver sit Samtykke dertil.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lønningslov for Udenrigsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4411 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Jensen-Sønderup: De to Forslag, der staa opførte paa Dagsordenen, ere, som ærede Medlemmer ville vide, Resultatet af en Kommissionsbehandling. Der er mellem de to Forslag en vis Forbindelse, en Forbindelse, som dog i og for sig ikke er uløselig eller medfører Nødvendigheden af at omtale det ene Forslag under det andet Forslags Behandling.

Det, som staar først paa Dagsordenen, og som vi altsaa nu skulle beskæftige os med, betegner sig som værende et Forslag til Lønningslov for Udenrigsministeriet. Det er en meget beskeden Titel, dette Forslag har, for det er i Virkeligheden mere end en Lønningslov. Jeg drister mig til at paastaa, at dets Betydning i Virkeligheden meget mere er den, at der gennem Lovforslagets Bestemmelser træffes en hel Omordning af Udenrigsministeriet, dets Personale, Fordelingen af dets Sager o. s. v., der er af en stor og vidtrækkende Betydning eller i hvert Tilfælde kan blive det. Det er navnlig Lovforslagets § 1 med dens tre smaa Linier, der i saa Henseende indeholder det mest betydningsfulde med Hensyn til Omordningen af Udenrigsministeriet, idet det nemlig hedder i § 1: „Uden-

rigsministeriet deles i to Departementer med et for begge fælles Arkiv; under 1ste Departement henhøre Gesandtskaber, politiske og retslige Sager, under 2det Departement Konsulater og alle Sager vedrørende Erhvervssamfundets Interesser.“

Den nu bestaaende Ordning med Hensyn til Udenrigsministeriet er den, at der er en Direktør, som har hele Overledelsen af Ministeriets Sager, og at det er Direktøren, som har det, man kalder „Referat“ til Ministeren. Saa er der 2 Departementssekretærer, 2 Fuldmægtige og en Arkivar. Foruden disse Embedsmænd er der selvfølgelig et vist Antal Assistentter, Bude, en Portner o. s. v., hvis Antal ligesom ogsaa for de øvrige Ministeriers Vedkommende fastsættes Aar for Aar ved Bevillinger paa Finansloven. Naar nu Talen er om at gaa til en Omordning, hvorefter Ministeriet deles i 2 Departementer med hver sin Chef, hvilke 2 Departementschefer selvfølgelig derefter faa hver sit Omraade og hver sit direkte Referat til Ministeren, saa gaar jeg ud fra, at det Departement, som man særlig her i Tinget — og for Resten ogsaa udenfor dette Ting — har Interessen fæstnet ved, er det Departement, som skal have under sig „Erhvervssamfundets Interesser“, som det hedder i § 1, eller som med andre Ord skal beskæftige sig med alle de Sager, der fra de næringsdrivendes Side kunne siges at paakalde udenrigsministeriel Interesse. Jeg ønsker dog, for at undgaa enhver Misforstaaelse, straks at gøre opmærksom paa, at det jo ikke er saadan, at der ikke i Udenrigsministeriet allerede nu ogsaa er en Afdeling, der beskæftiger sig med baade Handel, Skibsfart, Industri og andre økonomiske Spørgsmaal, som f. Eks. Toldforhold, Kommunikationer, Telegraf, Patentvæsen o. s. v. Det er der selvfølgelig, men det er som sagt kun som en Afdeling under den nuværende Direktør. Det er ham, som har Overledelsen af det hele, saavel af denne Side, den mere kommercielle Side, om man vil kalde det saa, som ogsaa af den Side, man hidtil har forstaaet ved Udenrigspolitik, altsaa det, som henhører under Diplomatiets, under Gesandterne, og i det hele kan betegnes som de politiske og retslige Sager.

Det, man skal naa, og forhaabentlig vil naa ved denne Deling, er altsaa dette, at vi faa et Departement, som specielt skal repræsentere hele vort Næringslivs Interesser, og jeg kan maaské sige — jeg haaber ikke at blive misforstaaet —, som skal træde i Stedet for det, man dels har